Beyinde göz açan Mizah dergisi

No: 2000-22
312/18
26 Mayıs 2000
Cuma
300 Bin Lira
KDV Dahil

H.B.R

tarama
shalamars
@gmail.com

ISSN 1300587201

BİR KAHRAMAN DOĞUYOR

Bir zamanların efsane Polis Şefi Saadettin Tantan'ın yıldızı bu kez eski mesleğinin doruğunda, İçişleri Bakanı olarak tekrar ışıldamaya başladı. Hatta "Umut Operasyonu"yla yılların tortusunda sıkışmış bütün önemli suikastlerin hepsini birden çözmüş göründüğü için biraz kuşkuyla da olsa...

GLADYATERÖR

Merhaba...

Özür dileriz... Geçen hafta bilgisayarlarımızdaki arızaların insan hatalarıyla birleşerek dergimizi bir gün geciktirmesine ve aksamaların baskıda yazı başlıklarının eksik çıkmasına kadar sürmesine engel olamadık. Ama neyse ki var gücümüzle çalışmamıza da engel olamıyoruz. Çalışmalarımızın ne kadar başarıya dönüştüğünü ise sizin eleştirileriniz ve önerileriniz ile anlayabiliyoruz ancak. Lütfen aklınıza geleni bize aktarmayı ihmal etmeyin.

Son günlerin gündemi olan ve "nüfuz casusluğu" falan diye süslenen vatan hainliğini işaret ettiğimiz geçen haftaki kapağımızı tekrar yayınlıyoruz.

İRANLI KATİLLERİN TÜRKİYE'DEKİ KANKALARI KİM?

Mumcu'dan sonra Kışlalı'yı da "Kudüs Savaşçıları" isimli İslamcı terör örgütünün öldürdüğü ortaya çıktı. Silahların seri numaralarının birbirine yakın ve bombaların kullanılan pile kadar aynı olması cinayetlerin aynı elden çıktığını gösteriyor. Ve bu elin sapı yine İran çıkıyor. İranlı teröristler kendi başlarına bu işleri yapıp, ayrıca Ankara'da koca bir cephanelik kuramayacaklarına göre, Türkiye'yi yıllardır kanla yoğuran, en gözde aydınlarının kökünü kurutmaya kararlı bu cani elleri Türkiye'den kimler tutup koruyor, kimler hangi çıkarlar için ülkemizin boğazından bu elleri çektirmiyor? Üç beş taşeron katilin arkasında İran'la ortak çalışanlar kimler? Kimler?

HEY! SAKİN OLUN KARDEŞLERİM.. PANİK YAPMAYIN. BU GÜNLER DE GEÇER.. YİNE TONLARCA SİLAHINIZ GELİR.. TÜRKİYE'DE ÖLDÜRECEĞİNİZ ÇOK AYDIN VAR DAHA.. KANKANIZ OLARAK SİZİ HEP KORUMADIK MI?..
ÖARKHHG!
ÜRKR!
HSSSS!
HÖAGK!
ÖĞHH!..
WOORR!

Bir de hani şu son haftalardaki "Kokoreççili" reklamlar var ya, onun esprisini de 2-3 yıl önce H.B.R'de çizmiş olduğumuzu görüp güldük geçenlerde...

AÇIK HAVA KONSER SALONU
LAN RECEP BU SENE GÖNDERLER BAYAA İYİYDİ VALLA.. DEYİT SANBÖRN ERİK KLAPTON NE BEDEYDİ BE!..
SEN NE DİYON BABA... ASIL GEÇEN SENE DET KEN DANS! GÖRDEKTİN ÖSSÜRTTURTU VALLA...
ONU BUNU BİLMEM AGA.. PET METİNİ GİBİSİ GELMEDİ...
BOSTANCI
GÖZTEPE
SUCUK EKMEK
KOKOREÇ

Hepinize keyifli ve gülücüklü bir hafta dileyerek...

HoBoR

İran iyice sapıtmaya başladı. Türkiye'nin başına bela olan yobazlığın temelini beslediği yetmiyormuş gibi aydınlar cinayetlerinin ardındaki varlığının ortaya çıkmaya başlamasıyla küstahlaştı. Bizi sertleşmekle tehdit etti...

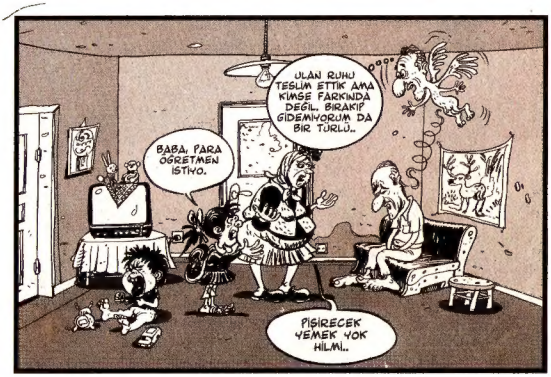
ULAN RUHU TESLİM ETTİK AMA KİMSE FARKINDA DEĞİL. BIRAKIP GİDEMİYORUM DA BİR TÜRLÜ..
BABA, PARA ÖĞRETMEN İSTİYO.
PİŞİRECEK YEMEK YOK HİLMİ..

Trafik sıcaklarla birlikte daha da çıldırtıyor...

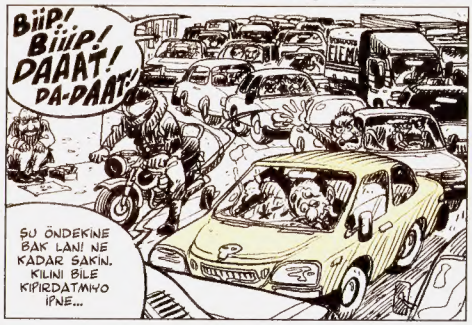

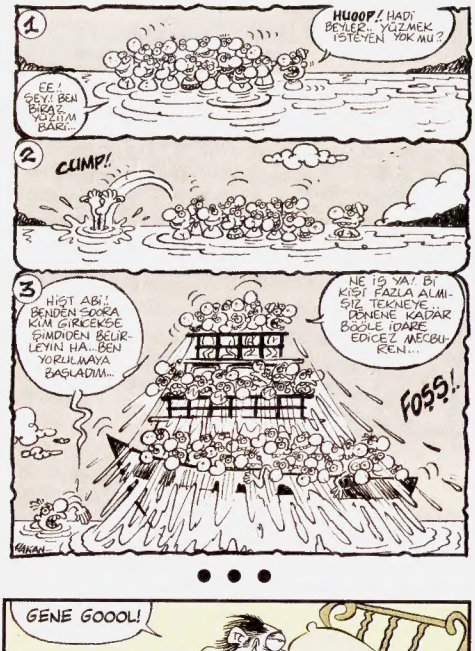
1
HUOOP! HADİ BEYLER.. YÜZMEK İSTEYEN YOK MU?
EE! ŞEY! BEN BİRAZ YORGUNUM BARİ...
2
CUMP!
3
HİÇ ABİ.. BENDEN SOORA KİM GİRECEKSE ŞİMDİDEN BELİRLEYİN HA... BEN YORULMAYA BAŞLADIM...
NE İŞ YA! Bİ KİŞİ FAZLA ALMIŞSIZ TEKNEYE... DÖNENE KADAR BOOŞLE İDARE EDİCEZ MECBUREN...
FOŞŞ!
HAKAN

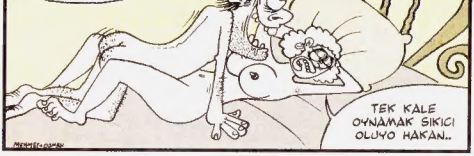

AYŞE ÖNAL

UNUTMUŞUZ

Bugün günlerden Perşembe, İstanbul'da son günüm. İçimde şehrimi terkediyor olmanın buruk yalnızlığı var. Önümde kirli ve telaşlı suları uzanan Kadıköy sahilinden birbiri ardı sıra vapurlar kalkıp duruyor. İskeleye yanaşıp yolcular indiriyor, yolcular bindiriyorlar. Uzun uzun insanın içine kıyan düdükleri çalıyor. İnsanlar buluşuyorlar, insanlar koşuyorlar, insanlar kavuşuyorlar... Ortalama bir İstanbul iskelesini görmeyeli yıllar olmuş. Onaltı yıldan bu yana ilk kez halkımız gibi yaşayacağım.. yaşayıp ayrılacağım son gün bugün... Vapura binebilmem, dolmuşa binebilmem, sıra bekleyebilmem, vapur jetonu alabilmem gerekiyor (dolmuş yeryüzünde sadece bizde var, bilmeyenler için yazılmıştır).

Hatta Türkiye ile ilgili bir program yapan ABD'li belgesel yapımcısı, bir dolmuşa elinde tuttuğu dolma ile binerek anonsunu şöyle yapmıştı: "Sevgili izleyenler, bu gördüğünüz şey Türklerin ulusal yemeği dolma, bindiğim ise dolmuş. Türkçede çok kullanılan şeylerin adı dolmak fiilinden gelir." Dolmuş beklerken gözlerimin önüne Amerika'da yayınlanan Türkiye belgeseli geliyor. Beklemek biraz da kendinle kalmak anlamında olduğundan, minik minik şeyler ötekini çağrıştırıp küçük bir anılar gezisine çıkmış oluyor insan. Amerika diye yazınca kendimi kötü hissettim. Çünkü Arjantinli arkadaşım Ignazyu ABD'yi Amerika diye adlandırmamıza çok öfkeleniyor ve "bütün diğer Amerika ülkelerine haksızlık ediyorsunuz, Amerika, içinde onlarca ülke olan kocaman bir kıta, sizin kastettiğiniz ABD ise adıyla sanıyla söyleyin. Biz Latinleri kışkırtıyorsunuz." diyordu. Bu nedenle daha dikkatli olmamız gerektiğini hatırladım Asya yakasından Avrupa yakasına gündelik bir vapurla geçmeye çalışırken...

Bütün bunları yaparsam, her gün herkesin son derece rahat ve kendinden emin yaptığı bu sade işleri yaparsam Avrupa yakasına geçebileceğim. Bir kıtadan bir kıtaya bir vapur yolculuğu ile geçebilmenin sözel büyüsünde yitip, nesnel sadeliğinde yorulacağım. Bugün bütün sade insanlar gibi yaşayacağım bir gün ve İstanbul soğuk. Ben bugün İstanbul'u yeniden terkedeceğim ve ne yeni seçilmiş cumhurbaşkanı, ne Uğur Mumcu'nun katillerinin yedi yıl sonra bulunmuş olması, umrumda değil artık İstanbul.. sevgiliye küser gibi küstüm İstanbul'a... Oniki milyon sevdalısı olduğu için aldırmadı bile gönlümdeki kırgınlığa...

Şehre kırgın, şehre yabancı ayrılık günüm bugün. Bu şehir beni terketti; ben şehri. Bir arada yaşayamayan ama birbirinden ölünceye kadar vazgeçmeyecek aşıklar gibiyiz. Tam giderken sevgiliden beklendiği gibi dur desin istiyorum. Tam giderken hoyratça yakalayıp bedenimden, şehirde bıraksın istiyorum. Oysa artık dünya çok uygar ve kimse yapışmıyor kimsenin yakasına ilkel aşıklar gibi...

Bugün bütün sade insanlar gibi yaşama günüm.. ve şehirde son günüm... Jetonumu alıyorum, vapur için birikmiş telaşlı kalabalığın arasında iskelede bekliyorum. Bir çocuk telaşla atılıyor daha çıkmacılar iskele-vapur arasındaki köprüyü uzatmadan. Kimbilir bir gün düşecek ama şimdi düşmedi. Annesi ardından hafif bir gururla bakıyor. Oğlu büyümüştü ve iskeleden vapura herkesten önce atlayabiliyordu. Kalabalık içiçe ve çok yalnız... Herkes kendi gönlüyle başbaşa, genç kızlar genç erkeklerle gülüşerek biniyorlar vapura. Çay satan garson, belki adı başka bir şey, ama çoktan unuttuğum için garson diyorum. Derken bile vapurdaki çaycının garson diye tarif edilmeyeceğini anlıyorum. Yine de çaresizlikten garson diyorum, çayları getiriyor metal tepside. Yanında birkaç taze portakal suyu, birkaç gazoz var. Ama herkes çaya uzanıyor. "Parasını ödeyebilir miyim?" diyorum, "Acele etme abla." diyor. Başımın üstünden Boğaz'ın rüzgarı geçiyor. Hafif ürperiyor içim. Çok özlenmiş adı yüzü belli olmayan birileri düşüyor aklıma.. Tam onaltı yıl olmuş ben böyle yaşamayalı ve böyle yaşamazken kendisini İstanbul'da yaşıyor sanalı... Bir kadın bakıyor bana dikkatle... Birisine benzettiği kesin. Ama çıkaramıyor. Türkler böyle insanlar, Londra'da olmaz işte; nereden tanıdığını çıkaramadığı birisine benzetti sanıp kimse kimseye böylesine derin bakamaz.. Uzun uzun ve sabırla... Ve hatta metroda kimse kimseye bakamaz. Birisine bakmak ayıptır soğuk İngiliz terbiyesinde...

Vapurda çay içmek, aylak aylak sokaklarda dolaşıp, cadde üstlerinde ışıklı vitrinlere bakmak uzun uzun, acıkıp bir ara ekmek arası döner almak ve yeniden döne döne aylaklığına sığınmak... Onaltı yıldır böyle yapmadım ben. Hep koşarak, her zaman işi ve acelesi olan bütün dünyayı farketmeyenler gibi ordan oraya savruldum. Haydi ben savrulurken mazeretim vardı yine de ve bahanem.. İstediğim anda aylaklık yapabilirim diye... Hiç yapmamış olsam da... Cezaevlerindekiler böyle yapabilirler mi? Onların benim kadar kolay mazeretleri onların benim kadar kolay bahaneleri var mıdır? Bilmiyorum.. çoktan unutmuşuz oraları.. çoktan.. Unutmuş olmaktan utanıyor olsam da söylemek zorundayım ki unutmuşuz.

Hep baharlarda ayrılır insanlar insanlardan. Hep baharlarda bahar başımıza vurup hayatla didişiriz bir şekilde. Ve hep baharlarda neleri kaybettiğimizi anlamayıp, soğuk kış gecelerinde muhasebesini yaparız hayatın. Herşeyin ne kadar da geç kaldığını bile bile...

Ben şehri bir kez daha terkediyorum.. ne şehrin umrunda ne şehirlilerin...

Görüş kuyruklarını, işkenceyi, akşamları sofraya oturduklarında nakle hazırlanan oğullarını, kızlarını düşünen anneleri, söylemesi ayıp sayıldığından sesiz duran babaları, hepsini unutmuşuz. Tıpkı şehirde yürümesini unuttuğumuz gibi... Tıpkı vapura binmesini unuttuğumuz gibi... Tıpkı dolmuş kuyruğunda beklemesini unuttuğumuz gibi.. bu oniki milyon insan bunları unutmadan yaşıyor. Oniki milyon insan için şehir zaten böyle bir şey.. unutmuş olan sadece benim...

Bir gözyaşı akıyor çok beklenmiş görüş gününde... Bir zamanlar güneydoğuya gittikçe kan içindeki gençleri görüp görüp içimde taşırdım İstanbul'a. Çok ışıklı otel restoranlarında içimde taşınmış gençlerin acısı taştıkça hoşlanmazdı yanıbaşımda gecesini gündüzüne katmak isteyen şehirliler ve üstelik bunu da çok haketmekteydiler.. eğlenmeyi tabii ki! Nice sonra anladım, unuttuklarıyla karşılaştırıyordum onları ve insan katiyyen unuttuğu ile karşılaşmak istemez ki...

Bir hastane kapısında acil servis tedavisi bekliyor çaresi tükenmiş çocuk. Daha çok bekleyecek... Ve İstanbul şehri ne Londra'da ne Paris'te görülmemiş bir şekilde eğleniyor içindeki acıları unutarak... Dünyanın en büyük gelir dağılımı uçurumuna inat, dünyanın en pahalı restoranlarında dünyanın en göçmen şehrinde göçmenleri unutarak..

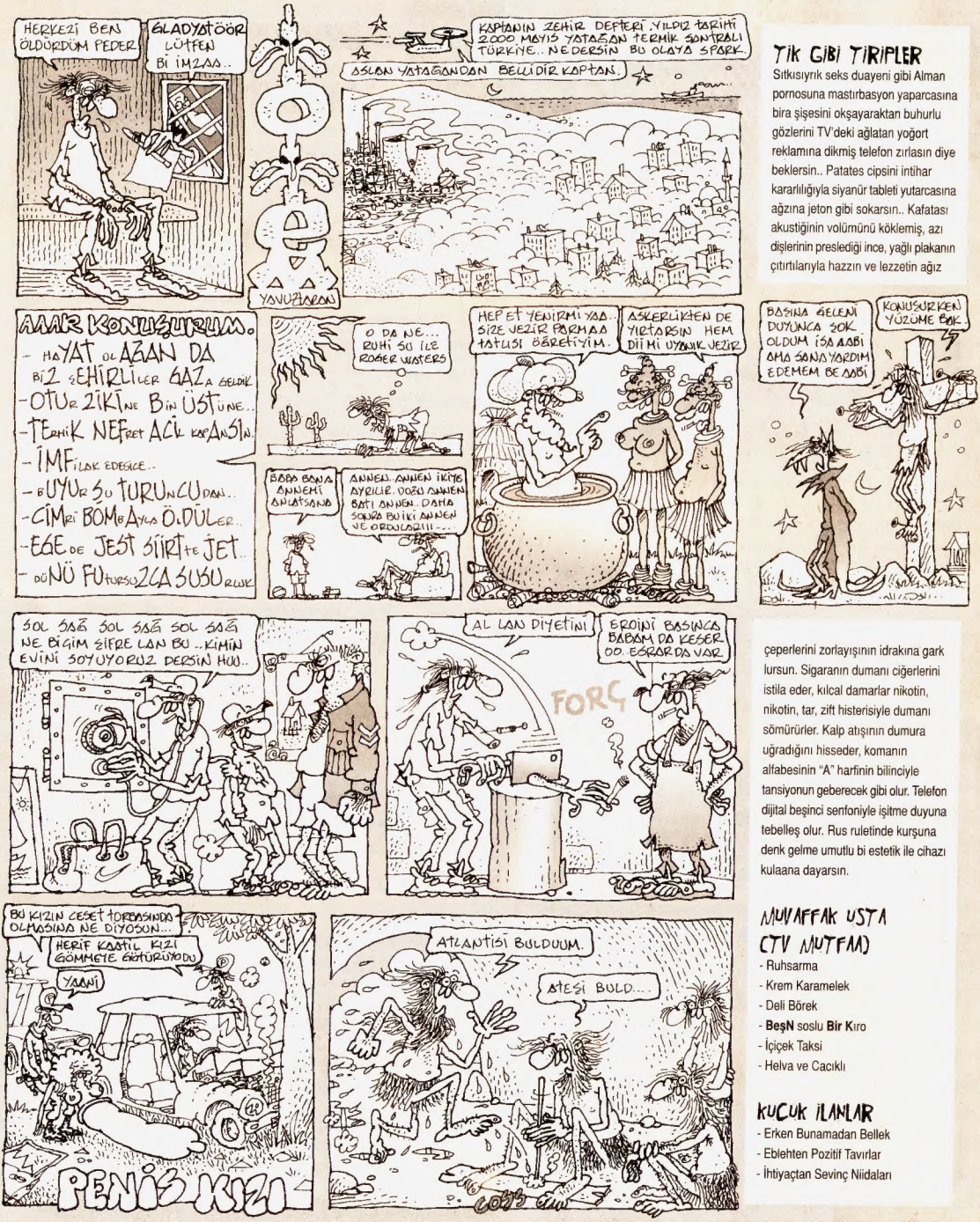
HERKEZİ BEN ÖLDÜRDÜM PEDER
GLADYATÖÖR LÜTFEN BİR İMZAAA..
YAVUZ ARSLAN
KAPTANIN ZEHİR DEFTERİ. YILDIZ TARİHİ 2.000 MAYIS YATAĞAN TERMİK SANTRALI TÜRKİYE.. NE DERSİN BU OLAYA SPORK
ASLAN YATAĞANDAN BELLİDİR KAPTAN.
AAAR KONUŞURUM.
- HAYAT DE AĞAN DA
BİZ ŞEHİRLİLER GAZA GELDİK
-OTUR ZİKİ NE BİN ÜSTÜNE..
-TEKNİK NEFRET ACİL KAPANSİN
- İMF FİLAN EDEMİCE..
-BUYUR ŞU TURUNCU DAN..
-CİMRİ BOMBAYLA ÖLDÜLER..
-EGE DE JEST SİİRT TE JET..
- DÜNÜ FUTURSUZCA SUSUYORUK
O DA NE... RUHİ SU İLE ROGER WATERS
BABA BANA ANNEMİ ANLATSANA
ANNEN. ANNEN İKİYE AYRILIR. DOĞU ANNEN BATI ANNEN. DAHA SONRA BU İKİ ANNEN VE ORDULARI!!!...
HEPİMİZ YENİRMİYAZ.. SİZE YEZİR PARMAK TATLISI GÖRETİYİM.
ASKERLİKTEN DE YIRTARSIN HEM DİİMİ UYANIK YEZİR
BAŞINA GELENİ DUYUNCA ŞOK OLDUM İSA ABİ AMA SANA YARDIM EDEMEM BE ABİ
KONUŞURKEN YÜZÜME BAK
SOL SAĞ SOL SAĞ SOL SAĞ NE BİÇİM ŞİFRE LAN BU.. KİMİN EVİNİ SOYUYORUZ DERSİN HUU..
AL LAN DİYETİNİ
EROİNİ BASINCA BABAM DA KESER OO. ESRARDA VAR
FORÇ
BU KIZIN CESET TORBASINDA OLMASINA NE DİYOSUN...
HERİF KAATİL KIZI GÖMMEYE GÖTÜRÜYODU
YAANİ
PENİS KIZI
ATLANTİSİ BULDUUM.
ATEŞİ BULD...

Tik Gibi Tiripler

Sıtkısıyrık seks duayeni gibi Alman pornosuna mastırbasyon yaparcasına bira şişesini okşayaraktan buhurlu gözlerini TV'deki ağlatan yoğort reklamına dikmiş telefon zırlasın diye beklersin.. Patates cipsini intihar kararlılığıyla siyanür tableti yutarcasına ağzına jeton gibi sokarsın.. Kafatası akustiğinin volümünü köklemiş, azı dişlerinin preslediği ince, yağlı plakanın çıtırtılarıyla hazzın ve lezzetin ağız çeperlerini zorlayışının idrakına gark lursun. Sigaranın dumanı ciğerlerini istila eder, kılcal damarlar nikotin, nikotin, tar, zift histerisiyle dumanı sömürürler. Kalp atışının dumura uğradığını hisseder, komanın alfabesinin "A" harfinin bilinciyle tansiyonun geberecek gibi olur. Telefon dijital beşinci senfoniyle işitme duyuna tebelleş olur. Rus ruletinde kurşuna denk gelme umutlu bi estetik ile cihazı kulaana dayarsın.

Muvaffak Usta (TV Mutfak)

- Ruhsarma
- Krem Karamelek
- Deli Börek
- **Beşn** soslu **Bir** Kıro
- İçiçek Taksi
- Helva ve Cacıklı

Kucuk İlanlar

- Erken Bunamadan Bellek
- Eblehten Pozitif Tavırlar
- İhtiyaçtan Sevinç Niidaları

BİR CİNNET MASALI

Yazan - Mehmet Ersoy / Çizen - Ergün Gündüz

CİMBOMUN ŞEREFİNE HANIM..NE MAÇT! AMA..HADİ SEN DE İŞ BİR KADEHÇİK BEE...
BENİ BULAŞTIRMA HERİF..ŞİMDİ DE MAÇI BAHANE BULDUN ŞU ZIKKIMA..ONGÜNDÜR İÇİYOSUN ZEHİRLENECEKSİN!..
BENİ ZEHİRLEYEN SENİN ŞU DİLİN BE KADIN..NE BOZUYOSUN KEYFİMİ ŞURDA..ŞEVİNMEYELİM Mİ YANİ?.. KOCA MEMLEKET SEVİNİYO BUNA YAHU!..
İYİ ŞEVİN BAKALIM SEN..BİÇ KURUŞ MAAŞA ÇALIŞ ÇOLUK ÇOCUĞA DOĞRU DÜRÜST BAKAMA KİRAYI ZOR ÖDE SEN GENE ŞEVİN...
GENE BAŞLADIN KAFA ZIKMEYE LANET KAR!

LANET SENSİN..BENİM NELER ÇEKTİĞİMDEN HABERİN VAR MI SENİN PİSLİK!..
NE ÇEKİYOSUN ULAN? NEYİN EKSİK? İŞTE MASA YİYECEK DOLU...
O YİYECEKLERİ KİM GETİRDİ PEKİ? EĞER BABAMLAR YARDIM ETMESEYDİ SÜRÜNÜRDÜN BE SÜRÜNÜRDÜN!..
KES BE NOOLMUŞ YANİ GETİRİYOLARSA?..BİZ DE YİYORUZ İŞTE!..
BOK YE! HARAM ZIKKIM OLSUN SANA ŞU LOKMALAR EMİ!...
EEEH SIKTIN ARTIK ULAN!..ÇEKİL BAŞIMDAN!..
EYYYK

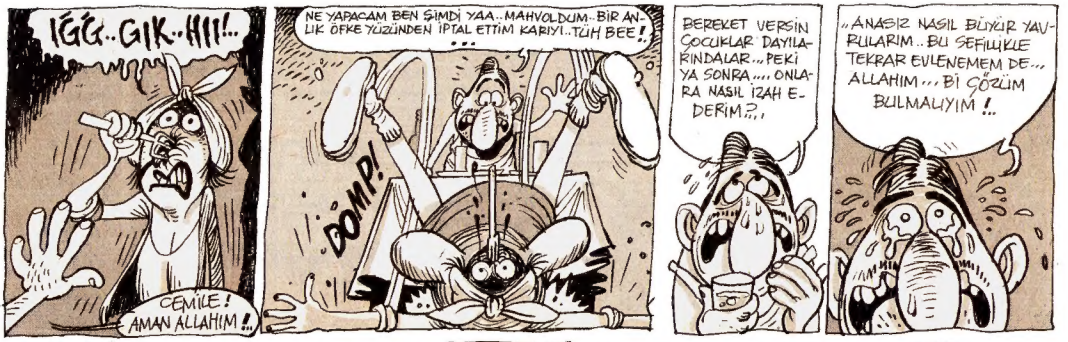
IĞĞ..GIK..HH!..
ÇEMİLE! AMAN ALLAHIM!
NE YAPACAM BEN ŞİMDİ YAA..MAHVOLDUM..BİR ANLIK ÖFKE YÜZÜNDEN İPTAL ETTİM KARIYI..TÜH BEE!
DOMP!
BEREKET VERSİN ÇOCUKLAR DAYILARINDALAR..PEKİ YA SONRA...ONLARA NASIL İZAH EDERİM?..
..ANASIZ NASIL BÜYÜR YAVRULARIM..BU SEFİLLİKLE TEKRAR EVLENEMEM DE..ALLAHIM..BİR ÇÖZÜM BULMALIYIM!..

NEYSE YARINA KADAR VAKTİM VAR...
...RAHMETLİ SUSMUŞKEN CİMBOMUN KUTLAMASINA DEVAM EDİYİM BARİ
CİMBOM GALATA SARAAAY
ertesi sabah..
ÖNCE ŞU ÇATALI ÇIKARALIM...
...KEMİĞE İYİCE SIKIŞMIŞ ALLAHSIZ...
SONRA SIRAYA TAKIP YÜZÜNÜ Bİ TEMİRLİYELİM GÜRELCE...
ZORŞ
OFF..DAHA ÇOK İŞİM VAR..ÇOCUKLAR GELENE KADAR BİTİREBİLSEM BARİ...

Devamı arka sayfada

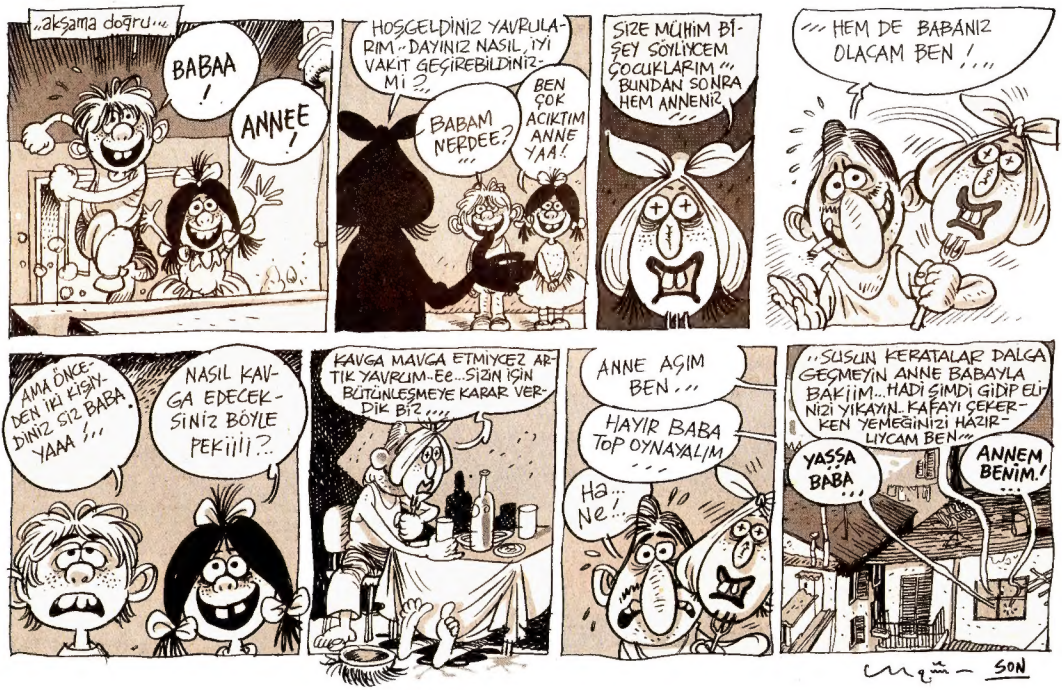
„akşama doğru...
BABAA!
ANNEE!
HOŞGELDİNİZ YAVRULARIM.. DAYINIZ NASIL, İYİ VAKIT GEÇİREBİLDİNİZ Mİ?..
BABAM NEREDE?
BEN ÇOK ACIKTIM ANNE YAA!
SİZE MÜHİM BİR ŞEY SÖYLİYECEM ÇOCUKLARIM... BUNDAN SONRA HEM ANNENİZ...
HEM DE BABANIZ OLACAM BEN!...
AMA ÖNCEDEN İKİ KİŞİYDİNİZ SİZ BABA YAAA!..
NASIL KAVGA EDECEKSİNİZ BÖYLE PEKİİİ?..
KAVGA MAVGA ETMİYCEZ ARTIK YAVRUM.. EE... SİZİN İÇİN BÜTÜNLEŞMEYE KARAR VERDİK BİZ...
ANNE AŞIM BEN...
HAYIR BABA TOP OYNAYALIM...
Ha... Ne!..
„SUSUN KERATALAR DALGA GEÇMEYİN ANNE BABAYLA BAKİİM.. HADİ ŞİMDİ GİDİP ELİNİZİ YIKAYIN.. KAFAYI ÇEKERKEN YEMEĞİNİZİ HAZIRLIYCAM BEN...
YAŞŞA BABA...
ANNEM BENİM!...
SON

BİR KÜÇÜCÜK ÖYKÜCÜK

Ayşe Coşkun

MEKTUP (SİYAH SAÇLI KIZA)

Arasıra üzüntünü biraz hafifletebilmek için çiçekler alırdım sana. Sonra da sanki seni daha çok üzecek birşey yapmışım gibi utanırdım. Seninle birlikte olduğum zamandan beri suskunlaşmıştım. Dostlarımın kaygılı bakışlarını görmekten sıkılmıştım her iş sabahı. Neden böyle mutsuz olduğuma karar veremiyor ve kendimi seninle üzüntüler ülkesine kilitliyordum. Bildiğim çok şey yoktu. Sadece bazen ölümleri anlatırdın bana. Kim ölmüş, nasıl ölmüş, kim bulmuş... Tüm bunları biliyor olmandan nefret ediyordum. Benim gibi bir hayat arsızını bile hayata küstürmüştün sonunda.

Öyle üzerdin ki beni; zor tutardım kendimi kavga çıkarmamak için. Dostlarını sevmiyordum, doğru. Onlarla bir akbaba sürüsü gibi cenaze kovalıyordunuz çünkü. Kızıyordum bunca insanı tanıdığın için. Arasıra beni bile katılmak zorunda bırakıyordun. Oysa bilirsin; cenazelere dayanamazdım.

Güzel şeyler yapmıyor da değildik. Sinemaya gidiyorduk mesela. Ama film seçimlerini haftalara bölmek zorunda kalmıştık. Ne zaman senin seçtiğin filme gitsek, hep geri geri giderdi ayaklarım. Bilirdim ki filmde muttaka bir ölüm yahut üzüntü var. Karanlık şeyleri seviyordun. Belki de bu yüzden biliyorum bütün entel Türk filmlerini.

Sana niye tahammül gösteriyordum ki? Sen acıya tutkundun, ben de sana. Evinin bütün dolaplarını üzüntüyle doldurmuştun. Her köşesinden kasvet akıyordu. Sahi hiç mutlu olmamış mıydın sen? Belki evet; ama bu çok önceleri olmalıydı...

Bir sabah, sen erkenden hazırlanıp aceleyle çıktığında evden, eşyalarını karıştırmıştım. Bunu öğrensen ne kadar öfkelenirdin kimbilir. Fotoğraf albümündeki gülen fotoğraflarından birini çalmıştım. Senin de bazen mutlu olabileceğine dair inancımı kaybetmemek için. Ertesi akşam, öyle kızdım ki sana, yırtıp attım fotoğrafını. Hani şu lise arkadaşını görmeye gittiğin günün akşamı: Döndüğünde ağlamıyordun evet; ama kan çanağı gözlerin o saate kadar döktüğün gözyaşlarını anlatıyorlardı bana. Sana neyse O'nun dayısının ölümünden? Çok insanın hayatında "ağlayan kız" olmuştun. Üzüntülerini paylaşmak için seni buluyorlardı.

İyi bir kara gün dostuydun ama insanlar mutlu olmaya başladıklarında sen yalnız kaldın. Seninle ilgili söylenebilecek en doğru şey de bu bence: İnsanların mutluluklarına daha çok üzülüyordun. Belki yine mutsuz olacaklarını bildiğin için.

Bir gün seni tatile çıkarmaya karar verdim. (Seni buna ikna etmek öyle zordu ki.) Tatilin ilk üç günü enfesti. Ben şanslı bir insandım çünkü senin gibi iyi bir gözlemciyle tatile çıkmak herkese nasip olmaz. Ama ne olduysa lokantanın kapısındaki ayyaşla tanıştığın gün oldu. Sonunda sizi içki masasından taşımaya kalktığımda garson yarım saatir dükkanı kapatmak istediğini tekrarlayıp duruyordu. Kaç kez seni orada bırakıp dönmeyi düşündüm. Ama seninle geçirdiğim iki yılın sonunda, hayatımda geri dönebileceğim hiçbir şey kalmamıştı. Senin dostun, dert ortağın, bazen erkeğin, bazen de gezi rehberindim. Her neyse bu saatten sonra yeni birine uyum sağlamam mümkün değildi. Sen de bensiz yapamazdın, biliyorum. İnan kimse çekmezdi senin kahrını.

Seninleyken fazla içmemeye dikkat ederdim; yo sarhoş olup üstüme kalacağından değil. Ama sadece içkiliyken kendinden bahsederdin sen. Bir keresinde bir kadını anlatmıştın. Gülizar mı, Gülbahar mı? Şu bir sabah kimseye birşey söylemeden çekip giden kadın. Öyle gülmüştük ki bıraktığı nota: "Sıkıldım çekirdek çitlemekten. Başka şehirler, başka sokaklar bulcam, aramasın beni dostlar. Gittim, nere gittiysem orda kalcam."

Bu notu ezberledim çünkü senin gidişine benziyordu ya da gitmek istediğin şekle. Bir anda yaratmayı seviyordun. Karanlık kızın daha öyle çok sırrı vardı ki öğrenmek istediğim, bir çocuk gibi takip ettim seni. Sorularımdan yıldığın zaman çekip giderdin. Çok kez yemin ettim seni bir daha aramayacağıma. Ama dedim ya sensiz yapamazdım.

Şimdi oturmuş bunları yazıyorum. Yıllarca inandırdım insanları ve kendimi; gitmediğine dair. Oysa bugün yanıldığımı farkediyorum. Belki şimdi de benim için ağlıyorsundur bir yerlerde. Ne olur ağlama. Hayatta olduğunu biliyorum. Her deliliği yaparsın çünkü, intihar dışında. Seni İspanya'da hayal ediyorum. Sonra Fransa'da, İtalya'da... Seni benimle hayal etmiyorum artık. Yalnızca birgün dönüp geleceğini umuyorum.!

Bugün gidişinin birinci yılı doldu, biliyorsun değil mi? Tabii ki biliyorsun. Böyle şeyleri hiç unutmazsın ki sen...

Not: Biber'in üç tane yavrusu oldu. Öyle sevimliler ki...

Eser - Kasım 97

ÇİZGİ ve EDEBİYAT

Andre Maurois

Bir Ustanın Doğuşu

Ressam tuvale resimlediği natürmortu bitirmek üzereyken atölyeye romancı dostu girdi ve bir iki dakika onu izledikten sonra kestirip attı...
OLMADI!..
OLMADI. HİÇ BİR ZAMAN BİR İŞ BECEREMEYECEKSİN YETENEKLİSİN, İÇTENSİN AMA RESMİN YAVAN CANIMIN İÇİNE ÇARPMIYOR. HAYKIRMIYOR. SERGİ SALONUNDAKİ UYKULU ZİYARETÇİLERİ ÖNÜNDE DURDURACAK HİÇ BİR ŞEY YOK... YOK. BAŞARILI OLAMAYACAKSIN.. ÇOK YAZIK... YAZIK!...
NEDEN?...
NE GÖRÜYORSAM ONU YAPIYORUM...
DAHA FAZLASINI DA İSTEDİĞİM YOK...
İSTEMELİSİN DOSTUM.. BİR KARIN VE ÜÇ ÇOCUĞUN VAR HAYAT PAHALI.. AHMAKLARA RESİM SATMALISIN PEKİ SAREŞİ NE?...
SAKIN BIRAK... TEK SAREŞİ AHMAKLARI UYANDIRMAK GEREKİR... Lİ İŞLER YAPMAK... KAFEY KLUBUNDA RESİM YAPACAĞINI İLAN ET.. FİRAVUN GİYSİSİYLE DOLAŞ... BİLGİNCE KONUŞ... HAREKETİ YA DA DÜŞ RAĞANLIĞI BEYAZI YA DA SİYAHI, DAİREYİ VEYA KAREYİ İNKAR ET...
SELAM BEYLER!...
O sırada acayip ve tatlı bir koku Madam Kosnevska'nın geldiğini haber verdi.. Romancının zarifliğine hayran olduğu güzel bir Polonyalı kadındı...

DÜN ZENCİ SANATININ PARLAK DÖNEMİNE İLİŞKİN BİR SERGİYE GİTTİM.. AH! O NE İNCELİK, O NE USTALIK, NE GÜÇ O!..
..bir sedire uzanarak başlanmış resme baktı ve düş kırıklığına uğramış gibi hafifçe gülümsedi...
Ressam ona göstermek için beğendiği bir portreyi çevirdi...
..Kadın dudaklarının ucu ile bir "Hoş" dedi ve baygın, edalı, kokulu çıkıp gitti...
Ressam paletini bir köşeye attı ve kendini sedire bıraktı...
..SİGORTACI VEYA BANKACI OLACAĞIM.. RESSAMLIK İŞLERİN EN ASİLİ.. İŞLERİN EN AĞIRI.. SERSEMLERİN SAĞLIĞI.. SERSEMLERİN SAĞLADIĞI BAŞARI SAHTEKARLARA YARIYOR. ELEŞTİRMENLER USTALARA DEĞER VERECEKLERİNE BARBARLARI DESTEKLİYORLAR.. BIRAKIYORUM BU İŞİ!..
..DİNLE SENİ İKİ ESASLI MALEMLEYE DÜNYAYA İLAN EDECEĞİM.. İNSANIN ASIL KİMLİĞİ BİZDE UYANDIRDIĞİNİ BUSİNCEDİR.. ÖRNEĞİN BİR SANAYİCİNİN PORTRESİ BİR FABRİKA BACASI, BİR MASA ÜZERİNE KAPALI BİR YUMRUKTUR.. BİR ALBAYIN PORTRESİ APOLETLER NİŞANLAR.. 22 AYDA BU TARZ 20 PORTRE HAZIRLAYABİLİRMİSİN?
1 SAATTE AİNA NASIL AÇIKLAYACAĞIMI BİLEMİYORUM...
O HALDE DOSTUM...
..BİRİ SENDEN AÇIKLAMA İSTEDİ MI.. BİR SÜRE SUSAR.. SONRA KARŞISINDAKİNİN YÜZÜNE PİPONUN DÜMANİNİ SALARAK "SİZ HİÇ NEHİR GÖRDÜNÜZMÜ" DERSİN...
BÖYLECE SENİ GİZEMLİ BULACAKLAR VE KEŞFETMEYE ÇALIŞACAKLARDIR...

Devamı arka sayfada

İki ay sonra...
ÇOK GÜZEL! ÇOK GÜZEL! ...
AH..O NE İNCELİK..O NE USTALIK..NE GÜÇ O!..NE ZEKÂ NE YENİ! ...BU SAŞIRTICI BİLEŞİMLERİ NASIL BAŞARDINIZ DOSTUM?..
Ressam biraz durdu piposunun dumanını saldı ve ...
SİZ HİÇ NEHİR GÖRMEDİNİZ Mİ BAYAN?..
AH.. NE HARİKA!..
"heyecanlı nan Polonyalı kadının dudakları boyun ve edalı mutluluklar vâdetti...
Yavaş yavaş atölye boşaldı.. Yazar ziyaretçilerin ardından kapıyı kapadı.. Merdivenlerden tablo tüccarlarının öyü dolu fısıltıları duyuluyordu...
HA HA HA HA ...E SÖYLE BAKALIM DOSTUM.. NASIL, HERİFLERİ KAFESE KOYDUK MU?..YA O POLONYALI KADININ HALİ..."NE YENİ! NE YENİ!..İNSANLARIN AHMAK OLDUĞUNU BİLİRDİM AMA BU KADARI DA FAZLA!.. HA HA HA HA!...
BUDALA!..
BUDALA MI?..BU KADAR BÜYÜK BİR İŞİ BAŞARDIKTEN SONRA HÂLÂ BANA...
EVET! BUDALASIN.. BU RESİMLERDE BİR ŞEYLER VAR...
SEN HİÇ NEHİR GÖRDÜN MÜ DOSTUM?..
...
bitti

FATOŞ

Yalçın Didman

Tenhalarda Menhalarda...

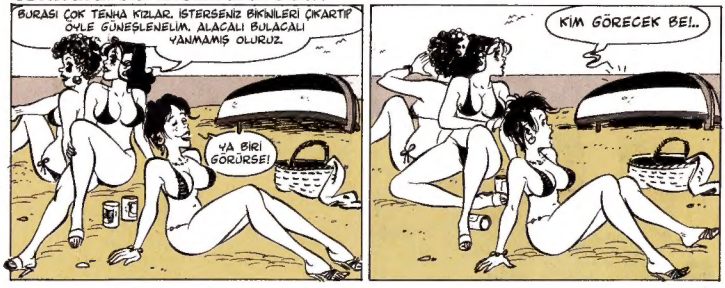
BURASI ÇOK TENHA KIZLAR. İSTERSENİZ BİKİNİLERİ ÇIKARTIP ÖYLE GÜNEŞLENELİM. ALACALI BULACALI YANMAMIŞ OLURUZ.
YA BİRİ GÖRÜRSE!
KİM GÖRECEK BE!..

Orada Kaldık...

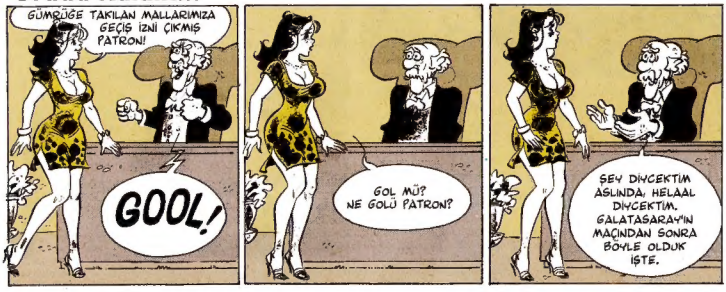
GÜMRÜĞE TAKILAN MALLARIMIZA GEÇİŞ İZNİ ÇIKMIŞ PATRON!
GOOL!
GOL MÜ? NE GOLÜ PATRON?
ŞEY DİYECEKTİM ASLINDA; HELAAL DİYECEKTİM. GALATASARAY'IN MAÇINDAN SONRA BÖYLE OLDUK İŞTE.

Fotomanyaklar

AMAN KARICIĞIM DİKKAT ET! SABAH ÇIKARKEN EVİN ÖNÜNDE TUHAF BİR SERSERİ KALABALIĞI GÖRDÜM. SAKIN PENCEREDEN FALAN BAKMA. HİÇ GÖZÜM TUTMADI HERİFLERİ.
SAÇMALAMA EKREM.. KİMSEYE BAKTIĞIM FALAN YOK. HALIYI SİLİYORUM BEN BURDA. SEN AKŞAMA GELİRKEN BİRAZ DAHA DETERJAN GETİR.

AİLE KIZI NESLİŞAH

Gaye Genç

Bu memlekette hanım olmak zordur derler. Yalan! İnanmayın! Erkek olup da, hele bir de 30 yaşınızı bir iki adım geçtiyseniz, ailenizi alıyor bir telaş... Özellikle anneniz, işini gücünü bırakıp "mürüvvet" peşine düşüyor. En azından bende olay böyleydi. Ne yaptım ne ettiysem annemi hayatımdan memnun olduğuma inandıramadım. Validede, beni evlendirme arzusu takıntıyı da geçmiş, artık saplantı merhalesine gelmişti. Her defasında bir punduna getirip, olaydan paçayı kurtarıyordum ki, bir akşam sofrada annem:

- Oğlum, bugün Selahattin amcanı gördüm. Kızı 30'una gelmiş, hayırlı bir damat arıyorlarmış" deyiverdi!

Duymamazlıktan filan geleyim dedim ama nafile!

- Anne etme ne olur. Ben evlenmek istemiyorum!

Annem bir anda haykırmaya, dizini dövmeye, ağlamaya başladı.

- O kadar büyüt! Donlarını yıkal Kahrını çek, o sana bir torunu esirgesin! Ah Allahım canımı al da kurtulayım! Bana mürüvvet yüzü göstermeyecek bu oğlanı! Ooof of!

Anneme genelde haftada 1-2 kere fenalık gelirdi. Babam eve geç gelince, Petek (büyük kız kardeşim)'le kavga edince, Burçin (küçük kız kardeşim) müziğin sesini açınca... Annem kendini yerlere atar, toparlanması için saatlerce uğraşırdık. Ancak hiçbir doktor anneme ne teşhis koyabiliyor, ne de çare bulabiliyordu! Yine öyle olmuştu. Sonunda ben kabul ettim, annem sakinleşti. Kızın ailesi bizi yemeğe davet etmişti.

Pazar sabahı annem beni erkenden kaldırdı, ova ova yıkadı. Ütülü, tek çizgili pantolonumu giydirdi. Kokular süründüm, sinekkaydı traş oldum.

- Anne, kızın adı neymiş?
- Neslişah.
- Nasıl bir kız peki, sen kızı gördün mü?
- Görmedim, zaten gerek yok.
- Niye?
- Kız aile kızı.
- Anne yapma ne olur. Aile kızı diye bir tip mi var bu dünyada?
- Var tabii. aile kızı demek, dört dörtlük gelin demektir.
- Anne, kızlar aile kızı, sokak kızı, deniz kızı, İstanbul kızı diye kategorilere mi ayrılıyor? Yok öyleyse, ben deniz kızı alayım, bilirsin denizi pek severim.

Annem "Zevzeklik etme!" diye çıkıştı.

Devasa bir çiçek yaptırdık. 4 kiloluk bir madlen aldık. "Anne! Bunlar kaç kişi oturuyor? Yıllık çikolata ihtiyaçlarını karşıladık valla!"

Arabaya atladık. Petek arabayı annemin isteği üzerine üstüste 4 kez yıkatmıştı. Ancak, trafik tıkanınca, bir süre sonra annem de tıkandı

- Rezil olduk, rezil! Gitti caanım kız! Kaptırdık güzelim kızı...
- Etme anne, bunlar saatbaşı bir kısmeti yemeğe mi davet ediyor? Bu kız İran Şahı'nın varisi filan mı yoksa?

Eve, aslında ev değil malikane demek gerekir, 15-20 dakikalık gecikmeyle ulaşabildık. Annem durmadan "Dik dur! Sümüklerini çekme! Kulağını karıştırma!" deyip duruyordu.

Öylesine parlak bir güneş vardı ki, bahçeden ilerleyene kadar gözlerimiz kamaşmış, neredeyse birbirimizi tanıyamaz hale gelmiştik. Kale kapısını andıran kapı, yavaş yavaş açıldı. Bir anda karşımıza batta gibi keskin dişleri olan, ağzını kocaman açmış, gri saçlı, garip bir yaratık çıktı. Açık mavi gözlerini görünce hepimiz bir anda yerimizden zıpladık. Yaratık anneme doğru ilerleyip, kadının eteğini kaldırınca, annem canhıraş bir feryatla yere yığılıverdi. 5-6 kişi annemin başına doluştuk. Derken gürültülü bir şuh kahkahayla irkildik.

- Ay bizim oğlanın köpeği ayol! Sibirya kurdu. Korktunuz mu? Hah hah hah...

Ben, babam ve Petek, annemi yerden kaldırmaya uğraşırken, köpek annemin donunu koklamaya devam ediyordu. Annem, rengi uçmuş bir şekilde "Yok birşey canım, boş bulundum herhalde" dedi.

Kapıyı açan şen şakrak hanım, bizi içeri buyur etti. Uzunca bir koridoru bu hanımın 100 kiloluk vücudunun ardından yürüyerek geçtikten sonra, oldukça geniş bir odaya vardık. Odanın duvarları bir baştan bir başa, sırma çerçeveli paşa ve asker fotoğraflarıyla doluydu. Hiçbirimiz bunca büyük adamın gözlerinin önünde bir yere oturmaya cesaret edemiyor, hazırol vaziyette bekliyordulk. Ben tam İstiklal Marşı'nı başlatmaya yeltenmiştim ki, odanın kapısında tok bir ses duyduk.

- Ooooo! Peyami Beyciğim hoşlar geldiniz, sefalar getirdiniiiz! - Öp oğlum Selahattin Amcanın elini" dedi annem.

Bu yaştan sonra annemin hatırına nelere katlanıyorduk!

- Berhudar ol oğlum" dedi. Selahattin Bey. "Niye ayakta kaldınız? Buyrun, oturun."

- Biz paşalara saygısızlık etmiş olmayalım dedik" dedim.

Selahattin Bey böbürlendi;

- Onlar aile fotoğraflarımız. Malumunuz, benim büyük dedem, dedem, babam ve tüm ailem askerdir de efendim" dedi.

Ve doğal olarak başladı askerlik geçmişini anlatmaya. Biz Petek'le birbirimize bakmamaya özen gösteriyorduk. Bir patlasak, katıla katıla gülecektik! annem beni durmadan çimdikliyordu ki, birden kapıda bir hareket oldu.

Salonun kapısında 2 kişi, canlı bir cenazeyi yürütmeye çabalıyorlardı. Gayri ihtiyarî,babamla birlikte hamle ettik, zira yürütmeye çalıştıkları hanımın bir kolunda şen şakrak hanım, diğer kolunda sülün gibi bir kızoğlu vardı.

Selahattin Bey, 100-150 yaşlarındaki hanımı görünce ayağa fırlayıp, hazırol vaziyete geçti, bir selam çaktı.

- Saygılar anneciğim!

Annemle Petek, Selahattin Beyin çevik hareketinden etkilenip, hemen hazırola geçtiler. Petek, yürüyen iskelete dehşet içinde bakıyordu. Yaşlı kadın başını kaldırıp, erimiş dudaklarını büzdü ve ağzında kalan simsiyah dişlerini gösterdi. Boğazından çıkan madeni bir cızırtıyla:

- Rahat asker! dedi. "Oturabilirsiniz."

Bu sırada "Zooort" diye bir ses geldi. Selahattin Bey hemen atlayıp, yaşlı kadının E.T.'ye benzeyen ellerini öptü ve gayet ciddi bir tavırla bize döndü:

- Mahmut Paşa'nın muhterem eşleri Nezahat Hazretleri huzurunuzdadır" dedi. "Kendileri annem olurlar ve saygılarınızı kabul etmeye hazırdırlar Peyami Beyciğim."

Tek sıraya girip kadının elini öpmeye başladık. Sıra tam Petek'teyken kadıncağız "gaark" diye geğirince , Petek şak diye düşüp bayıldı! Annem hemen Petek'in yanına eğildi, kıpkırmızı olmuştu.

- Tansiyonu var da... Şimdiki gençler pek narin oluyor.. Allahaşkına kusura bakmayın!

Büyük Hanım'ı yerine oturttuktan sonra biz de sofraya geçtik. Şen şakrak hanım Neslişah'ın annesi, sülün de Neslişah'ın. Tam çorbalarımıza başlamıştık ki, yine "zooort" sesi geldi. Neslişah'ın annesi kahkahayı bastı:

- Hah hah hah ha! Anneciğimin bağırsakları gevşedi de...

Selahattin Bey, yaşlı kadın her başını kaldırdığında ayağa kalkıyor, "Hürmetler efendim" diyordu. Kadın gıcırdayarak sordu:

- Damat Bey hangisi Selahattin?
- İşte bu efendim.

Mosmor kesilmiştim. Kadın başını kaldırıp beni görmeye çalışırken Selahattin Bey bana dik dik bakmaya başladı. Hanım;

- Ne saygısız şey bu böyle! dedi.

Annem bacağıma kocaman bir çimdik atınca ben ayağa fırladım ve eğildim:

- Hürmetler efendim!

Kadın başını babama çevirdi:

- Başka oğlunuz yok mu Peyami Bey oğlum?
- Hayır efendim!?

- Bu pek çelimsiz bir tipmiş ama neyse...

Ben Neslişah'ın yüzünü görebilmek için çeşitli dümenler çevirmeye başladım, ama kız tabağın içine gömülmüştü.

- Pardon, tuzu alabilir miyim? dedim.

Yaşlı hanım:

- Bu oğlan kör mü Selahattin? dedi.
- Hayır efendim.
- Önündeki tuzluğu ben bile görüyorum, o niye göremiyor?

Bu sırada bir uğultu koptu, sofra zangırdamaya başladı. Annem:

- Deprem oluyor! Ya Allah, Bismillah! diye haykırdı.

Bir anda annem, Petek, babam ve ben sofranın altına girip, şahadet getirmeye başladık!

Neslişah'ın annesi yine kahkahalar atıyordu. Sofranın örtüsünü kaldırdı, aşağıya eğildi. Masanın altında hilkat garibelerine benzeyen bizlere:

- Hah hah hah! Ay yok ayol! Oğlan üst katta maç seyrediyor. Gol oldu herhalde!

Betimiz benzimiz atmış bir şekilde çıktık, yerimize oturduk. Büyük hanım:

- Selahattin bunlar manyak mı?
- Hayır efendim.
- Neden o masanın altına girdiler öyleyse?
- Deprem oldu sandılar efendim.

Büyük hanımın gözleri yerinden uğradı, "Deprem mi! Huuu! La ilahe İllallah.." Yaşlı kadın ani bir hamleyle kendini geriye doğru atınca, iskemle devrildi, yere düştü. Herkes hanımı yerden kaldırmaya uğraşırken, biz Petek'le tuvalete kaçtık. Petek yakama yapıştı:

- Ağbi Allahaşkına gidelim! Bu aile bir tuhaf, Neslişah'ın o yaşa kadar yaşadığını bir düşünsene! Kadın durmadan osurup duruyor!"

Bu sırada kapı açıldı, elinde temiz havluyla Neslişah içeri girdi. Petek ve ben şoke olmuştuk. Kızın şahane bir yüzü vardı! Yemyeşil gözler, kalın dudaklar, minicik bir burun... Neslişah çıktı.

Sofraya geri döndüğümüzde, ben gözümü kızdan ayıramaz olmuştum! Yemeğimizi bitirmiştik. Evin hizmetçisi, elindeki tepside 8 fincan kahveyle kapıda göründüğü anda, evde kulakları tırmalayan bir siren sesi çalmaya başladı. Aynı anda salon kapısının üstüne ilişitirilmiş bir ambulans ışığı çılgınlar gibi yanıp sönüyordu. Hizmetçi ani bir panikle;

- Amaneeey! Yangın çıktı, yanıyooz!" diye çığlık attı, elindeki tepsiyi havaya fırlatıverdi! Selahattin Bey, gayet soğukkanlı bir tavırla "Yangın çıktı." dedi. Petek, ben ve annem hemen kapıya doğru koştuk. Selahattin Bey:

- Yanlış yöne gidiyorsunuz efendim! dedi. Merdivenleri çoktan alevler kaplamıştır.

"Yangında ilk kurtarılacak ganimet" olan büyük hanım balkona doğru taşınıyor, annem bildiği bütün sureleri okuyup, "Evlatlarını kurtar" diye haykırıyor, hizmetçi yere oturmuş, saçını başını yolusor "Aneey! Nirden geldim İstanbul'a! Yanıyooz! Goşun, yetişin gaarı" diye dövünüyordu.

Bütün bu karmaşanın içinde kurt köpeğinin dünyayı sallamayan bir hali vardı! O dakikaya kadar, tehlikeyi hissettiklerinde hırçınlaştırılarına inandığım köpek cinsi, ortalarda dili bir karış dışarıda deliler gibi koşuşuyor, ayakları yerlere dökülen kahvelerde kaydıkça burnunun üzerine düşüyordu. Her düşüşü ona ayrı bir zevk veriyor, hayvan inanılmaz bir şekilde eğlenirken, burnunu havaya dikip, uzun uzun uluyordu.

Hep birlikte balkona çıktık. Selahhattin Bey, bir kutuyu açıp şalteri kaldırınca, balkonun dışında asansörlü bir tekerlekli iskemle belirdi. Onlar itina ile büyük hanımı kurtarırken biz sıranın bize gelmesini bekliyorduk. Balkonun diğer ucunda, çelik bir asma yangın merdivenini farkettim. Annem "Oğlum, ben burdan mümkün değil inemem! Hakkımı helal ediyorum, sen kendini kurtar" dedi.

Annemi sıriatladım. 65-70 kilo kadar vardı. Kadıncağız şık olabilmek için içine korse, jipon giymişti ve ayakkabıları topuklıydı. Annem kollarını boynuma dolayınca boğulmaya başladım. Bir iki basamak inmiştik ki, annemin bir ayakkabısı ayağından fırladı.Paniğe kapılıp diğer ayağını önüme doğru savurunca hassas bölgelerime yediğim topuk darbesiyle bir böğürtü kopartttım!

Biz aşağı inene kadar Selahattin Bey, diğer taraftan Sibiryalı it dahil herkesi indirmişti. annem saçı başı bir tarafa gitmiş, çorabı boydan boya kaçmış, nimelleri ve ruju akmış bir şekilde kan ter içinde yere, çimenlere oturdu. Köpek, salyaları aka aka annemin yanına gelip, kadını yalamaya başladı. Neslişah, bayağılık geçiren hizmetçiyi ayıltmaya çalışıyordu ki, Selehattin Bey:

- 19 dakika 23 saniye 9 saliise! dedi.

Büyük hanımın önünde saygı duruşuna geçip;

- Peyami Bey'in ailesi bizi 11 dakika geciktirdi saygideğer Nezahat Hazretleri! dedi.

Büyük Hanım zortladı, geğirdi ve "Çalışmaları şartl" dedi.

Annem "Neler oluyor yahu?" dedi. Neslişah'ın annesi şuh bir kahkaha attı:

- Ay hah hah ha! Ayol yangın tatbikatı. Biz bunu haftada 2 kere yaparız1

- Efendim her an her durumda hazırlıklı olmak lazım!.. dedi Selahattin Bey.

Annemin yüzü pancar rengi oldu. Petek'e "Bana bak Petek, bir kere daha bayılırsan sana öyle bir çakarım ki bir daha ayağa kalkamazsın! diye bağırdı. Petek bayılmadı...

Köpek haftada 2 kere yapılan bu tatbikatın gerçek olmadığını bildiği için inanılmaz eğlenmiş, çimenlerde yuvarlanıp durmadan uluyordu.

Bahçenin diğer ucuna gitmiş, bir sigara yakmıştım ki, Neslişah yanıma geldi.

- Bir tane de bana versene... dedi.
- Senin sigara içmene izin var mı? dedim.

Kız güldü. Sigarayı verdim.

- Bak Neslişah, gerçekten çok güzel bir kızsın, eminim sen...
- Boşuna yorulma, alınmam... dedi. "İlk olduğunuzu mu sanıyorsunuz? 128. ailesiniz, yoksa kurbanlar mı demeliyim. Umarım bu kadarla kurtarırsınız."
- Ne? Yani dahası da mı var?

Neslişah bana yeşil gözleriyle öyle bir baktı ki, kendimi idama mahkummuşum ve son günlerimi yaşıyormuşum gib hissettim.

Aradan 10-15 gün geçmiş, ben kızı beğendiğim ve ailenin sicili pırıl pırıl olduğu için annemler olanları sineye çekmişti. Neslişah'la gizli gizli telefonlaşarak işi eğlenceli hale bile getirmiştik ki Selahattin Bey'den haber geldi. Ailenin diğer fertleri damadı görmek istiyorlardı!

Bu defa annem tedbirli davranıp, tansiyon haplarını yanına aldı. Petek'i 3 gün tehditler ederek ancak ikna edebildik.

Kapıyı çaldık. Çelik kapıyı çakı gibi 20 yaşlarında bir er açtı. Sertçe:

- Korkmaztürk Malikanesine gelmiş bulunuyorsunuz! dedi. Babam tam ayağını içeri atacak oldu;
- Parola?
- Anlamadım?
- Parola?
- Oğlum, sen bizi başkalarıyla karıştırdın herhalde, biz...
- Peki, işaret?
- Ne işareti çocuğum?
- General'in emri var efendim. Parola ve işareti söylemeyen içeri giremez!
- Ama biz Nes...

Asker güm diye kapıyı kapattı. Babam uğraşıyor, çocuk emir aldığı için Nuh diyor peygamber demiyordu. Bu sırda cep telefonum çaldı. Arayan Neslişah'tı. "Parola ay-yıldız, işaret cumhuriyet" dedi. "Kusura bakma ancak öğrenebildim."

Bu sefer kapıyı ben çaldım. Asker;

Devamı 10. sayfada

AİLE KIZI NESLİŞAH (9. sayfadan devam)

- Parola?
- Ay-yıldız.
- İşaret?
- Cumhuriyet.
- Kiminle görüşecektiniz?
- Selahattin Bey'le... Annem;
- Evladım sıcaktan bayılacağım şimdi. Aç kapıyı da girelim artık yahu. Fesuphanallah!

Asker elindeki telsizi açtı. "Generalim, Peyami Bey ve ailesi gelmişler. Parola ve işareti biliyorlar. İçeri alayım mı efendim?" dedi.

Tam kapıdan adım atmıştık ki, askerin elindeki elektronik tarayıcı ötmeye başladı. Anneme;

- Çantanızı açın! dedi.
- Neden?
- Bakmam lazım.
- Töğbe töğbe! Oğlum bende terörist kılığı var mı? Git allahaşkına!...

Asker "Generalin emri var" dedi. Annem çantasını açtı. Petek'in Orkid'i, annemin yedek donu, babamın ağız kokusu giderici spreyi ve benim bir hafta önce burnumu sildiğim mendilin ardından evin anahtarları çıktı.

- Tamam, temizmiş.

Petek, askerin karşısına dikildi, kollarını açtı.

- Üstümü aramayacak mısın?

Asker kıpkırmızı oldu, zira Petek askılı bir penye elbise giymiş, sütyen takmamıştı. Asker "Gerek yok" dedi. Petek:

- Aaa! Ya apışaramda silah saklıyorsam! Generale ne dersin sonra?

Annem Petek'i kolundan sürükledi, 45 dakikalık mücadeleden sonra, Neslişah sayesinde içeri girebilmiştik.

Asker önde, biz arkada koridorda tek sıra halinde ilerledik, salona geldik. Asker kapıda selam çaktı;

- Peyami Bey ve ailesi huzurunuza çıkmaya hazırdır komutanım!

Selahattin Bey "Rahat asker" dedi. Adam hiçbir anormallik yokmuş gibi davranıyordu. 1-2 dakika sonra kapıda, tepeden tırnağa silah donanımlı, 80 küsur yaşlarında biri belirdi.

- Vatan millet Sakarya! Ey Türkiye Cumhuriyeti'nin asil soyu!

Hepimiz ayağa fırladık. Hazırola geçtik. Adam yavaş yavaş yana doğru çekildi. Onun arkasından, selam durmuş vaziyette, 1.90 boyunda, göğsünde çeşit çeşit yıldızlarla General içeri girdi. Duvardaki fotoğrafların önünde durdu ve..

- Kooooorkmaaaaa!

Neslişah ve ailesi, ben, babam, annem ve Petek hazırol vaziyette İstiklal Marşını okuduk. Bitince askerler birbirlerine selam verdiler ve bize oturma izni çıktı.

Annem çantasından bir tansiyon hapı çıkarıp yuttu. General, Selahattin Bey'in dayısı, yani büyük hanımın kardeşiydi. Diğeri ise Selahattin Bey'in kardeşiydi.

- General Barbaros Bey ve Komutan Hayrettin Paşa!

Petek birden "Barbaros Hayrettin Paşa mı?" dedi. "Timurlenk Bey, II. Mahmut ve Yavuz Sultan Selim neredeler? Yok, hazır esas duruşlara alışmışken onları da aradan çıkarsaydık!"

General, kulaklarından dumanlar çıkartarak ayağa kalkmıştı ki kapıda bir diğer asker belirdi. ama bu asker ayakta zor duruyordu. Tutuna tutuna içeri girdi, Generalin önünde selam durdu ve "Saygılar Generalim! Hıck..." dedi ve yere yıkılıverdi. Hayrettin ve Selahattin Beyler koşup adamı yerden kaldırdılar. General:

- Gene içmişsin asker! dedi. Yıkılan adam;
- Hadi yaaa! dedi. "Nasıl da anladınız gerzek herif!... Generalim..."
- Neslişah'ın müstakbel eşinin ailesi! diye atıldı Selahattin Bey.

Adam yıkıla yıkıla bize doğru ilirledi.

- Amaaan! Ne şeref! dedi, annemin elini öptü. Petek'e döndü:
- Güzel bayan, saygılar sunuyorum! dedi. "Bendeniz Timurhan, Neslişah'ın küçük amcası olurum" dedi ve dengesin kaybedip Petek'in kucağına düştü. Petek koltuğa yığılıp kaldı.

Timurhan Bey, cebinden bir şişe viski çıkardı ve başına dikti. Bize döndü:

- Yahu siz gerzek misiniz? dedi. "Bu manyaklara damat gelinir mi? Aklından zoru olan bile bu şekilde intihar etmez biraderi! Öyle değil mi bunak herif! Şey yani General efendim. Ha şu kapıya diktiğin emir erini de geri çek, çocuğu da psikopat etmişsin. Yok parola, yok işaret! Hah hah! Bu arada haberin olsun, parolayla işareti değiştirdiğini söyledim. Artık bu eve sen bile giremezsin!"

Bu arada büyük hanım kapıda göründü. Timurhan Bey:

- Vaay! Nezahat Hazretleri! Siz hala yaşıyor musunuz?

Büyük hanım zortladı:

- Terbiyesiz ayyaş!
- Valide hazretleri, sayın anneciğim, bağırsaklarınız topu atmış anlaşılan! Koridorda kokunuzu takip edip salonu bulabildim valla!
- Cehennemde yanasın hayırsız evlat!

General "10 gün hapis yatacaksın asker!" dedi.

- Hadi oradan lüzumsuz herif! Yani Generalim... Benim!"

Selahattin Bey:

- Ağbi saygısızlık ediyorsun!
- Sizin yüzünüzden karım pabuçsuz kaçtı be! Hem de çürük raporlu bir eşcinselle!
- Senin karın bizim ailemize layık olamadı!
- Hadi canım! Kadıncağızın esas duruşa geçmekten 34 yaşında bacakları siyatik oldu. Bu general haftada 4 gün evime gelip, kadına askeri talim yaptırdı!

Büyük hanım "Zilli Züleyha!" dedi, zortladı!

- Zilli ya! Töğbe töğbe! Kadıncağız yemek yiyemiyordu sana saygı duruşuna geçmek için.

Bunca tartışmayı ağzını açmadan dinleyen annem, aniden ayağa fırladı. Beni gösterip:

- Aaa! Yeter! Benim oğlum eşcinsel! Bu çocuk homodur! Yürü Peyami, ben gidiyorum!

Büyük Hanım:

- Eşcinsel nedir? dedi. Annem:
- Şeyi olmayan erkek!

Aynı anda herkes gözünü orama dikmişti. Büyük hanım;

- Aaa! dedi. "Nasıl işiyor bu oğlan peki?" Annem;
- Bu oğlan işemiyor! dedi. " O işemeden yaşıyor!"

Timurhan Bey:

- Helal olsun yenge! dedi. "Tapılacak kadınsın valla!"

Palas pandıras evden çıktık! Bahçede Neslişah'ı gördüm.

- Allah kurtardı Erol'cuğum! dedi. "Ucuz atlattınız!"
- Buna da atlatmak denirse!

Neslişah güldü:

- Daha annemin ailesini görmediniz ya!

SON

WEBSURFER

Oğuzhan Kayan

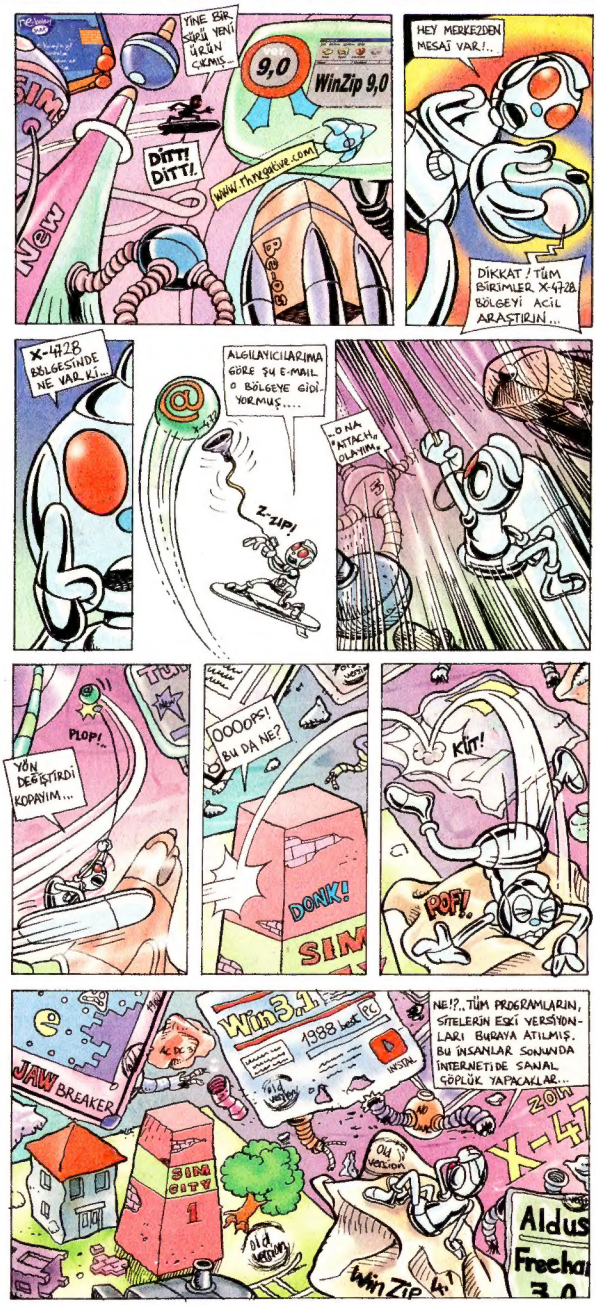

Cam kırıkları.....

HAKAN ÇELİK
camkirikilari@yahoo.com

1
DİLİ.. DİLİ.. DİLİ DİLİ..
AYY! İÇ CEP DİLİ.. YAN CEPTE DİLİ.. GÖMLEK CEBİ Mİ YOKSA? BELKİ DE KİBRİT CEBİ!
2
OHH! NEYSE.. ARKA CEP TELEFONUMUŞ KEŞKE BU KADAR ÇOK TELEFON ALMAYAYDIM. HERŞEYİN YENİ BİR ÖZELLİK ÇIKARIYO ADAMLAR.. ALDIĞI! BUYURUN...

GÜVEN KIRTASİYE!
ELLİ METRE İÇİNDE.. SAĞDA.. UCUZ.. KALİTELİ.. GÜVEN KIRTASİYE!..
AFERİN! BU HAYTA DA BİR İŞ BULMUŞ.. BİRAZ DANDİKAMA OLSUN.. İŞ İŞTİR.

FERDİ AVUNTU
1
CİM BOM BOM!
2
NOLUYO LAN YİNE ? NE DİYON BOM MOM DİYE ?!
3
CİM BOM BOM ABİ.. ŞAMPİYON.! CİM BOM BOMB! BÖLEEH ! HEBELÖÖH !
4
TAMAM ANLADIK.. SAKİN OL.. ŞAMPİYON OLDUK ÇOK MUTLUYUZ AMA KENDİNİ KAYBETME BU ARA MUTLULUĞUMUZDAN İSTİFADE EDİP BENZİNE GEÇKERE SUNA BUNA ÖCKALİ B ZAMİGİY- ÇAREBURLEŞ RUHUN BİLE DUYMAZ..UNANIC OL..
5
OLSUN BE ABİ.. OLSUN BEE! HELAL OLSUN.. KOYARMI BİZE ŞAM..ENFLASYON..VERGİ.. SU..BU !.. ŞAMPİYON OLMUŞUZ BİR KERE ŞAMPİYOON.. HELAL OLSUN İKİ NAAPARÇA ŞAMPİYONSUN SEEN!..

H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R

OSMAN ODABAŞ

NALAN SENİ VAR YA AGANİP SEVİYOM ANNA KOYİM.. DOLE Bİ SEVİYOM Kİ KUTUR KUTUR OHŞŞ ÇOK FAZLA SEVİYOM EHİN EHİN.
OH RİFAT DUYGULARIMLA OYNAMAYON DEĞİL Mİ?

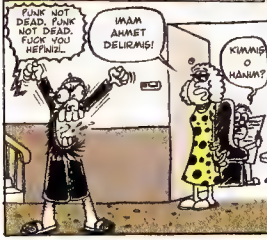

Amatör Şarkıcılara Dev Hizmet! Süper Kıyak!

Şarkı Sözleri

DOĞAMSIN (Hisli Sanat Fantezisi)
Bir sincabın ayak sesleri
Bir kedinin hatıra defteri
Bır bulbülün hisleri
Alır götürür sana beni
Sana beni sana beni
Unutamam kı keklığım seni (2 defa)
Bir karanfilin açılışı
Bir gül dikeninin batışı
Bır tohumun saçılışı
Alır götürür sana beni
Sana beni sana beni
Dikemem kı nilüferim senı (4 defa)
Bır kütüğün devrilişi
Bir armutun dışlenişi
Bir dometesin şişlenişi
Alır götürür sana beni
Sana beni sana beni
Yaramam kı patlıcanım seni (Forever)

ÖZLEDİM (Anonim Çarpıtma)
Uçan da kuşların içine doğsun
Ben köyümü özledim
Hem bahçemi, hem eşeğimi
Fantezilerimi özledim (10 defa)
Yüksek yüksek mevkilere çadır kurmasınlar
Ben köyümü özledim
Hem mağaramı, hem muhtarın kızını
Yalamayı özledim (Hemen geç)
Uçan da kuşların gagasını emiyim
Ben köyümü özledim
Hem çayırda hem bayırda
Dayamayı özledim (Olmadı şimdi)

KARIKAYERLİ

Reha İnan karikayerli@hotmail.com

EVET SONUÇ BAŞARILI ALT SEVİ SONUNDA ARTIK FARELERİME KENDİLERİNİ FANİDA SANIYOR. SIMDİ FANDİLARLA İLGİL DENEYLERİMİZE BAŞLAYABİLİRİZ

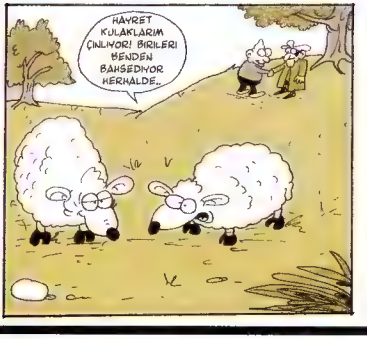

UZAKTAN KUMANDA ALETİ !..

GER.. DONMA ...LER
Yirmi yıllık evli bir adamım hergün işten yorgun argın gelip, çocuk ağlıyo bağsana miskin herif!
Allahım.. ne zaman susacak bu kadının sesi..
Gene çoraplarını yere atmışsın! Gidip ekmek al!
YAVAŞ VE GİZLİ.. BİRİNİN ÖNÜNDE
BAK HALA OTURUYORSUN TEMBEL HERİF!ÇÖPÜ DÖKSENE!
SEYTAN DİYOR Kİ, BAS SU DÜĞMEYE DONSUN!
DIT DIT DIT!
AA!.. SAHİDEN DE DONDU VALLA!..
HEH HE.. BU ALET BENDE OLDUKTAN SONRA NELER YAPARIM. DOYMADIM Mİ YEMEĞİ BAŞA ALIR..BİR DAHA YERİM. PARAM BİTİNCE YENİDEN BAŞA SARARIM. HARCA RİM..
ÜF... ŞU GÖRÜNTÜYÜ HEMEN DONDURAYIM SIKILDIKÇA BAKARIM...
BIRAZDA MİLETE KIYAĞIM OLSUN..
HEY N'OLUYOO BE?
AGHH!
ZIRRRR!
KAPI ÇALINIYOR!
VAY..VAY MİSAFİR GELMİŞ.. HIZ !!LERİ ALDIM Mİ ANINDA KURTULURUM..
OOO..MERHABA ŞEFİKCİĞİM..
NASILSINIZ?
EH GEÇ OLDU ARTIK BİZ GİTSEK...
AH!.. AYAĞIM HALIYA TAKILDI..
EYVAH! GERİ ALMA ÇALIŞTI!..
DIT DIT DIT DIT
AA! BU ÇOCUK DA NERDEN ÇIKTI.. HEY HEY NERDESİN?
HAİN HERİF!.. KAÇAKLA KURTULACAĞINI SANIYOR. ELBET BİZ GÜN DÖNECEK..Bİ DE ÇOCUK BIRAKMIŞ UTANMADAN.. DONDU GÜNDE SORARIM KİMMİŞ BU ÇOCUK?
ABİ..Bİ..Bİ..
SON

Yanılmayan Adam
Münec Jim

● Bıktım bu siyasetle ilgili bildiklerimden. Ne desem oluyor ve hiçbir şey değişmiyor işte. Niye söylüyoruz peki? Aylar öncesinden Demirel gidecek dedim, gitti. Borsada yabancılar parayı götürecek ve çekilecek, bizim yerli saf yatırımcıların kafasına çökecek dedim, çöktü. Mesut Yılmaz siyaseti bırakacak ve koalisyondan ayrılacak dedim, yakında ayrılacak. İnanın her şey gibi bilmek de sıkıcı. O yüzden bugün size bilirken sıkılmadığım ve önümüzdeki günlerde gerçekleşecek olan neşeli olayları anlatacağım.

● Reha Muhtar işten atılacağını bildiği için belki ekmek çıkar diye şiir kaseti çıkartıyor ya!.. Hiç satmayacak... Yakınlarına dağıtarak 30 yılda bitirebilecek..

● Banu Alkan simit yerken yakalanacak.

● Cüneyt Arkın'ı çok kötü dövecekler.

● 32 Büst falan diye soyundurulan zavallılar artık hiç sevgili bulamayacaklar. Özellikle Hilmi Yavuz yaz günü bile paltoyla dolaşacak ama nafile.

● Sevde Demirel intihara teşebbüs edecek.

● Murat Soydan pırıl pırıl ve düzenli yaşamına devam edecek.

● Türkan Şoray kızının sevgilisiyle basılacak.

● Ajda Pekkan birden çökecek ve ortalıktan kaybolacak.

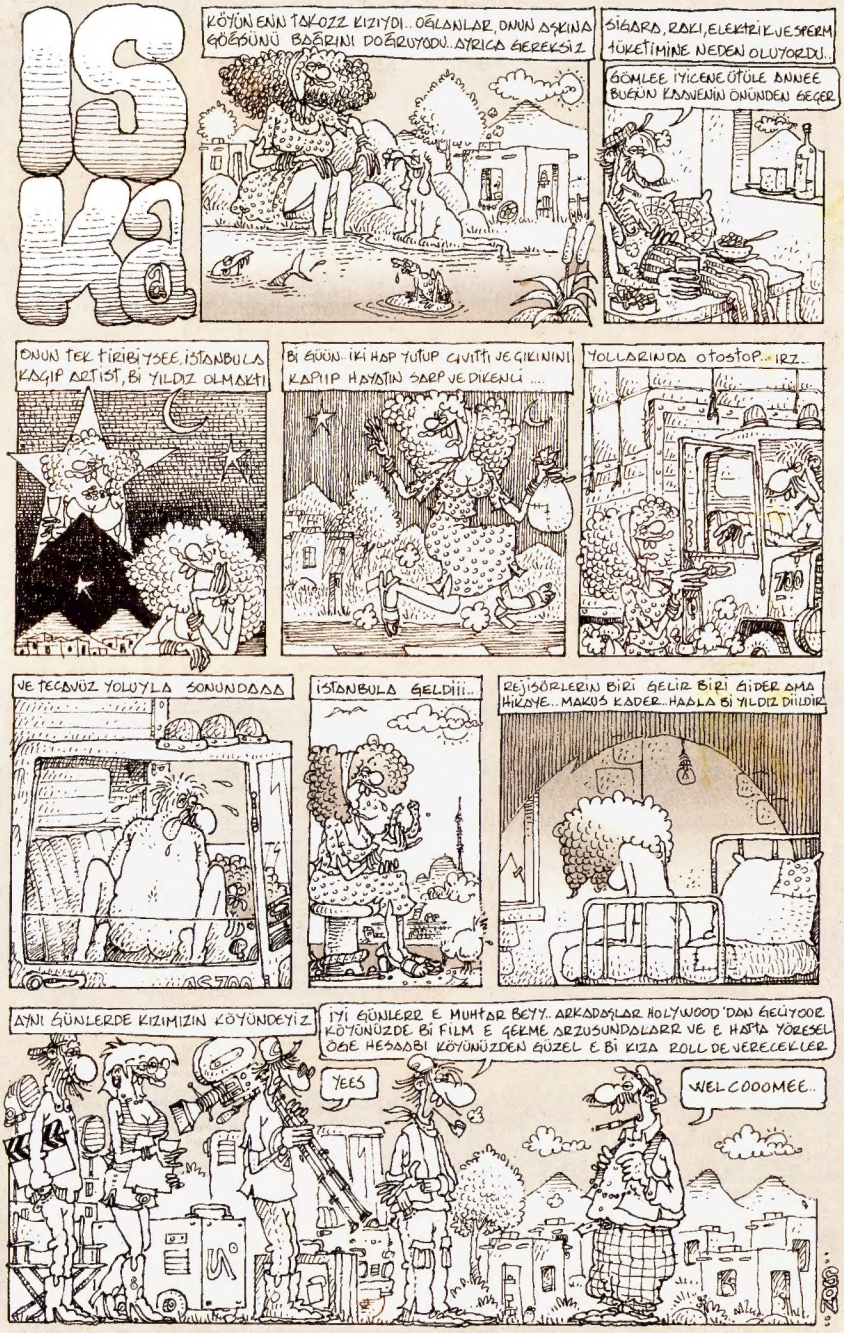
İŞ İŞ
KÖYÜNÜN TAKOZZ KIZIYDI.. OĞLANLAR, ONUN AŞKINA GÖĞSÜNÜ BAĞRINI DOĞRUYODU.. AYRICA GEREKSİZ
SİGARA, RAKI, ELEKTRİK VE SPERM TÜKETİMİNE NEDEN OLUYORDU..
GÖMLEE İYİCENE ÜTÜLE ANNEE BUĞUN KADINENİN ÖNÜNDEN GEÇER
ONUN TEK HİRİBİ YSEE, İSTANBULA KAÇIP ARTİST, Bİ YILDIZ OLMAKTI
Bİ GÜÜN.. İKİ HAP YUTUP CİVİTTİ VE GIKININ KAPIP HAYATIN SARP VE DİKENLİ ...
YOLLARINDA OTOSTOP.. IRZ..
VE TECAVÜZ YOLUYLA SONUNDASA
İSTANBULA GELDİİİ..
REJİSÖRLERİN BİRİ GELİR BİRİ GİDER AMA HİKAYE.. MAKUS KADER.. HASLA Bİ YILDIZ DİİLDİR
AYNI GÜNLERDE KIZIMIZIN KÖYÜNDEYİZ
İYİ GÜNLERR E MUHTAR BEYY.. ARKADAŞLAR HOLYWOOD'DAN GELİYOOR KÖYÜNÜZDE Bİ FİLM E ÇEKME ARZUSUNDALARR VE E HATTA YÖRESEL ÖGE HESABI KÖYÜNÜZDEN GÜZEL E Bİ KIZA ROLL DE VERECEKLER
YEES
WELCOOOMEE..

Karikatür, yazı, kolaj ve diğer denemeleriniz, yani komik olan her mahsulünüz bu köşede itinayla teşhir edilir. (Bizzat getirmek isteyenleri ise Cuma günleri dergimize bekleriz).
Adres: Atatürk Cad. Grandhaus No: 41 Kat:2
Daire: 176-177-178 Maltepe İST.

SERBEST MINTIKA

Cemal Eker

Yılmaz Eniş

TAMAM KARDEŞİM TAMAM SENDE SUÇSUZSUN, MİCİMMAN MEMLEKETİNDE TEK SUÇLU BENİM, BEN ÖLDÜRDÜM ANASINI SATMIM! MUHAFIZLAR HAPSE ATIN BENİ!
AMA HAKİM BEY...
Taylan Özgür

ÖPÜCÜKLÜ YAZI

Gazetede "Öpüşmeden Yapamıyoruz" başlıklı bir yazı dikkatimi çekiyor. Kanada'nın Vancouver Üniversitesi tarafından 30 ülkede yapılan araştırmada, Türkler öpüşmeyi en çok seven milletler arasına girmiş. Öpüşme liderliğini % 30 ile Fransa alırken, Türkler İtalyanlar ve İspanyollardan sonra geliyormuş. Bence bu işte bir yanlışlık var. Birinci olmalıyız. Çünkü diğer milletlerde, eğer aralarında cinsel bir ilişki yoksa erkek erkeğe, kadın kadına pek öpüşme yoktur. Oysa biz dostlarımızla merhaba deriz öpüşürüz, güle güle deriz öpüşürüz. Kimi zaman bu iş görev ya da alışkanlıktır.

Ramazanda biri hocaya karısını öperse orucunun bozulup bozulmayacağını sormuş. Hoca da "Eğer eşin birkaç yıllıksa bozulur, ama yirmi otuz yıllıksa ha onu öpmüşsün ha benim pabucumu" demiş.

Kadın kocasına "komşu karısını her sabah öperek işe gidiyor. Sen niye böyle yapmıyorsun?" diye sorunca adam için çekmiş ve "Kocası izin verse ben o kadını her saat öperim be!" deyivermiş...

Bir aşık da şöyle diyor:

Al gül yanaklı yarim
Küçük ayaklı yarim
Bir öpücük ver bana
Şeker dudaklı yarim.

Fuat Demirelli'ye göre "Günleri gül kokulu öpücüklerden örmeli..." Bu dileğe katılmamak elde mi? Nerde o günler!..

Şairimiz en güzel şiirin öpücük olduğunu söylüyor: "En güzel şiir... busedir güzelim" diyor. Ali Yüce ise söcükleri öperek şiir yapmış: "Öpe öpe uyandırdım şiir yaptım sözcükleri..."

Ümit Yaşar, bütün sanatçıları solcu, vatan haini gören bir bayana: Demek ki bütün sanatçılar solcu

Cümlesi vatan haini, satılmış
Filanın yazdığı yalan, falanınki iftira!
Demek ki hepsini ya asmalı ya da sürmeli!
Aman hanımefendi ne diyorsunuz?
Buseden (öpücükten) pabuç giydireceğiz ayağınıza
Kaç numara giyiyorsunuz?

diye soruyor.

Efe Güzelgöz'e göre, "Yeniden kurmalı dünyayı bir sabah / Öpücüğünde anarak tüm güzellikleri... Cahit Sıtkı Tarancı ilk öpücüğün zevkini,

Belki bugün bu yaşta tekrar olunmaz
İlk aşk gecesinin masum yeminleri.
Fakat nerde ilk öpüşün verdiği haz?
Saadet bilmiyorum o hazdan gayri.

dizeleriyle dile getiriyor. Bir manide aşık sevgilisine şöyle soruyor:

Mendilim allanıyor
Allanıp pullanıyor
Yar yanağın şeker mi
Öptükçe ballanıyor...

Atalarımız "Öpülecek el ısırılmaz, el öpmekle dudak aşınmaz, arap eli öpmekle dudak boyanmaz, bükemediğin eli öpeceksin" diyerek el öpmenin önemine değinmişlerdir. Kimi baldızlar da, "Bayram değil, seyran değil, eniştem beni niye öptü?" diye şaşırmışlardır. Dilber herkese müsait davranır da sana naz ederse, "Herkese şapır şupur da bize yarabbi şükür mü?" diye sormaya hakkın vardır. Bir türküde sevgilisini öpenleri kıskanan aşık,

Dere boyu kavaklar
Esti yeşil yapraklar
Pul pul olsun dökülsün
Seni öpen dudaklar

diye sesleniyor. Bir başkası da şöyle yalvarıyor:

Suda balık yan gider
Kurşun değdi can gider
Eğil bir yol öpeyim
Güzellikte nen gider?

Bir manide de,

Engin derelerin meşesi yerde
Siyah kaküllerin gerdana perde
Elime geçersen bir tenha yerde
Koyuvermem bir öpücük vermeyince

deniliyor. Sururi adlı bir şair sevgilisini öpmüş ve buna tarih düşürmüş:

Ey Sururi nereden istersen
Busemi al dedi dilde bana
Söyledim ağzını öpüp tarihin
Verdi bir buse bugün yar bana - 1780

Gördüğünüz gibi eski şairler, aşıklar bir öpücük derdinde. Oysa günümüzde bir güzelle bir iki kere çıktın mı, onu istediğin kadar öpebilirsin.

Öpücük möpücük bahane. En iyisini Yahyazade Asaf söylemiş: "Bir buseye kani değiliz, talib-i vaslız... Candan seni ey can der-ağuş edelim gel. (Bir öpücükle yetinmeyiz, sana kavuşmak isteriz. Ey sevgili gel candan kucaklaşalım, sevişelim seninle) İşte o kadar!..

Büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperim.

Erhan Tığlı

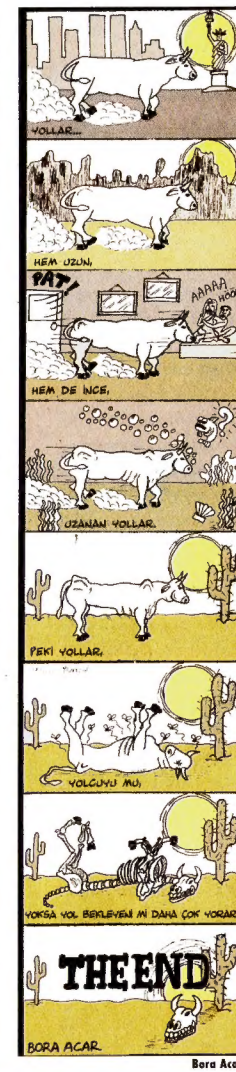

Bora Acar

H.B.R
26 Mayıs 2000 Cuma Sayı: 312/18

GOLD FINGERS Altın Parmaklar Sahibi: Ergün Gündüz
Yayın Yönetmeni: Mehmet Ersoy **Yazar Çizerler:** Emrah Ablak, Hakan Çelik, Cemal Eker, Ergün Gündüz, Reha İnan, Ayşe Önal, Yavuz Taran, Soner Tuna, Musa Gümüş, Yalçın Didman, Osman Odabaş, Mehmet Ersoy, Oğuzhan Kayan **Grafik Tasarım:** Rıza Külegeç **Bilgisayar Tasarım:** Tezcan Katı **Yönetim Yeri:** HOBOR Mizah Dergisi Atatürk Cad. Grandhaus No:41 Kat:2 Daire:176-177-178 Maltepe/İST. **Tel-Faks: (216) 442 35 45** **E-posta:** dortmbasin@superonline.com **ISSN-1300-5812 Basım Yeri:** Dünya Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** BİR-YAY A.Ş. *HOBOR Mizah dergisinde yer alan yazı ve karikatürler iz'in alınmadan yayınlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç vs. hazırlanamaz...*

ABONELİK KOŞULLARI
Yurtiçi (Posta)
1 yıllık abone bedeli: 14.000.000 T.L.,
6 aylık abone bedeli: 7.000.000 T.L.'dir
BANKA HESAP NUMARASI:Türkiye İş Bankası YENİCAMİ Şubesi 3322294 nolu Ergün Gündüz hesabına.
(Aboneliğinizin başlaması için banka dekontunu dergiye fakslayınız.)

MEHMET ERSOY
ÖYKÜ 1
İŞTE ZORKIZ. BENİM EVİM. BURASI KÜÇÜK AMA ŞİRİNDİR. BU EVDE DİLEDİĞİN KADAR KALABİLİRSİN...
HİÇ ÇEKİNME SAKIN NEYİM VARSA DİLEDİĞİN GİBİ KULLANABİLİRSİN...
TEŞEKKÜR EDERİM.
RİCA EDERİM BEN DE YALNIZ BAŞIMA SIKILIYORDUM ZATEN...
EVSİZ KALMIŞ BİR ARKADAŞA YARDIMCI OLMAK GEREK. TİR AVRICA. YAVRUM BENİM...
BURADAN SOKAK NE KADAR HÜZÜNLÜ GÖRÜNÜYOR...
MORALİNİ BOZDUYSA KARATİVER PERDEYİ. ŞIRRF!. GNAM!.
YOO HÜZNE ALIŞTIM ARTIK...
BÖYLE KONUŞMA... SLURP!. BENİ DE ÜZÜYORSUN...
BU EVDE HUZURA KAVUŞACAKSIN ŞİMDİ. DUR KIMILDAMA... HUZURU YERLEŞTİRİCEM...
HAYIR CİNCAN... HAYIR!
HUZUR BENİM NEYİME BUNU HİKAYETMEDİM BEN. GÖK GÜNAH İŞLEDİM. HAKEDİNE VER ONU... HOOGAA!. HÜÜÜ!.
DUR ZORKIZ GİTME. MALIN ADINI YANLIŞ SÖYLEDİM. HUZUR DEĞİLDİ VALLA... ADI SEX. HÜZÜN... YOK YOK İNTİZAR!..
ZORKIZ
ÖYKÜ 2
EVİN ÇOK GÜZELMİŞ ZORKIZ. KAHVE DE ÇOK GÜZELDİ... AMA EN GÜZEL SENSİN. OHH DAYANAMIYORUM....
NEEH!
PANTERA
TERBİYESİZ!
ÇART
AH!
ARKADAŞ DİYE DAVET ETTİK. LAN SENİ PİSLİK!.
NOOLUR KIZMA ZORKIZ. DAĞILDIM ZATEN RESMEN... LAVABOYA GİDEBİLİR MİYİM. ÇOK UTANDIM DA...
OFF. ELİ NEKADAR AĞIRMIŞ OROSPUNUN... NEYSE Kİ ÇADIRI GÖRMEDİ. İYİ KAÇIRDIM VALLA...
SEN DE Bİ BOK OLMADAN NE KALKARSIN BE OĞLUM. İŞİN YOKSA GEBERTMEK İÇİN BOĞAZINI SIK ŞİMDİ...
HIAA!
PAR DON!.
AY ÇOK ÇİŞİM GELDİ. BEKLİYEMEDİM. GÖZÜNÜ KAPAT...
O... OLUR...
NE?. N'OOLDU...
HING!
LAK!
İĞRENÇ, HERİFF. TECAVÜZ ETTİN BANA BEE!.

ARAMIZDA KALABALIK VAR

Merhaba... İlk bakışta gayet normal olan bazı şeyler vardır ki zamanla insanları anormal sinirlendirebilirler. Örneğin internet kullanıcıları çok normal bir şekilde bilgisayarlarının başına oturup, tuşlar aracılığıyla dünya muhabbetine katılabilirler. Bunda ne var? İsteyen gece gündüz konuşur kardeşim. O da bir ilişki. Diğerini ezebilir. Sinirlenecek ne var?.

NE GECESİ SERPİL? SABAH OLACAK NEREDEYSE. ŞUNU KAPATIP SEN DE YATAĞA GELSENE. ÖZLEDİM...
ŞİMDİ OLMAZ CAN. DUR Bİ DAKKA... YENİ BİRİSİ GELDİ... ADI NEYMİŞ BAKALIM... KAAN... AA... TÜRK BU HERHALDE...

ÇOK MERAKLIYSAN BEN DE TÜRKLİM SERPİL VE YANINDAYIM. AMA İLGİ GÖSTERMEN İÇİN GİDİP Bİ YERDEN ŞU LANET OLASI MAKİNAYA GİRİP, ONUN İÇİNDEN BAĞIRMAM GEREKİYOR HERHALDE...
NE?..

NEYİN VAR SENİN KUZUM. SİNİRDEN SESİN TİTREMEYE BAŞLADI. NE OLDU ŞİMDİ?.
EVET... SENİN ÇET YAPICAM DİYE BİLGİSAYARA YAPIŞIP KAVANA BOZULMAYA BAŞLADIM BİRAZ...

HA HA HA!. BURADA DİYALOG KURDUĞUM İNSANLARI MI KISKANIYORSUN YOKSA? SEVGİLİM, BUNLARIN HERBİRİ DÜNYANIN AYRI BİR UCUNDA. ÖMÜR BOYU GÖRMİYECEĞİM TİPLER... YALNIZCA VAKİT GEÇİRİYORUM BEN...

SEN VAKTİNİ ESİR EDİYORSUN SERPİL. GÜNDÜZLERİ BEN İŞTEYKEN UYUYUP, BEN GELDİKTEN SONRA DA BİLGİSAYARIN BAŞINA GEÇİP HİÇ KALKMIYORSUN. KONUŞAMIYORUZ BİLE... HATTA SEVİŞEMİYORUZ...

CANIM BENİM... SEVİŞMEK İSTİYORSAN KOLAYI VAR... DONUNU ÇIKARTIP SANDALYEME OTURABİLİRSİN. SENİN KUCAĞINDA DA ÇET YAPABİLİRİM PEKALA...
GIRRR!

Bir hafta sonra...
Biliyor musun Dr Katz? Geçen hafta, sevgilim beni terkettiğine haberim yok. Biraz önce makyaj masamda mektubuna rastlayınca öğrendim...
HAHAHA! El o,el ;!..
TIKIR TIKIR

Sandalye fikri fena değildi aslında...

BATMAN İSTANBUL'DA

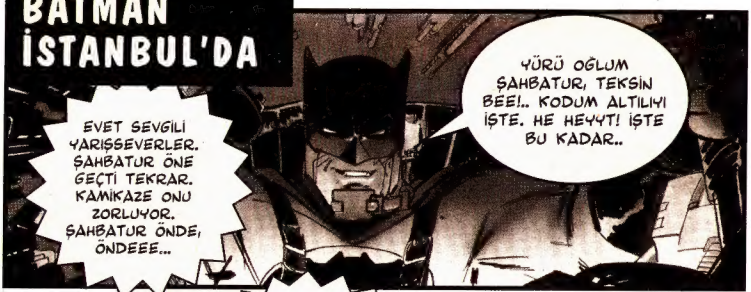
EVET SEVGİLİ YARIŞSEVERLER. ŞAHBATUR ÖNE GEÇTİ TEKRAR. KAMİKAZE ONU ZORLUYOR. ŞAHBATUR ÖNDE, ÖNDEEE...
YÜRÜ OĞLUM ŞAHBATUR, TEKSİN BEE!.. KODUM ALTILIYI İŞTE. HE HEYYT! İŞTE BU KADAR..

N'OLUR GOTHAM'A DÖNELİM ARTIK BATMAN. SONU YOK BU İŞİN..
LAN Bİ SUS İNE! KOYDURUCAN GOTHAM'INA.. YARIŞIN SONUNU KAÇIRTICAN ŞİMDİ.

ADETA UÇAN KAMİKAZE SON ATAĞIYLA YARIŞI KAZANDI... ŞAHBATUR BURUN FARKIYLA KAYBETTİ.
AHA ŞİMDİ SIÇTIK İŞTE. SON PARAM DA GİTTİ.. UĞURSUZSUN LAN SEN.

KARIŞMA LAN! HİTTİR GİT SEN İSTİYOSUN.. BENİM BURDA TEKİM YATMIŞ, MİLYARLARI KAÇIRMIŞIM, SEN HALA ÖTÜYOSUN. CİĞERİM YANIYO CİĞERİM.
Gurbet Adamı Bozuyor Be Kardeşim...